

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 06-07-17

Iki valstybės atkūrimo jubiliejaus liko 252 dienos

Iš emigracijos grįžę lietuviai minėjo organizacijos „Sugrįžus“ dešimtmetį

LGUVO „Sugrįžus“ prisistatė prezidentas Edmundas Atkočiūnas.

LINA VAITIEKŪNAITĖ

Lietuvių, gyvenusių užsienyje, visuomeninė organizacija (LGUVO) „Sugrįžus“, šiais metais minėdama įkūrimo dešimtmetį, gegužės 31 d. sukvietė narius ir visus, kuriems aktuali iš emigracijos sugrįžtančiųjų tema. 2007 m. savo veiklą pradėjusi kaip burianti sugrįžusius iš Amerikos, šiandien organizacija atvira tautiečiams iš viso pasaulio.

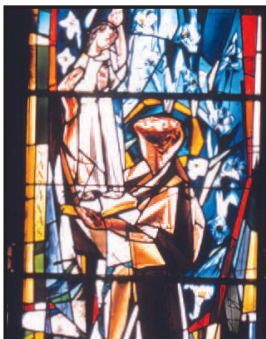
„Sugrįžus“ nariai sako, kad kiekvienas iš jų turi savo istoriją, todėl visus sugrįžusius į tėvynę skatina dalintis užsienyje įgyta patirtimi. „Mes trumpiau ar ilgiau gyvenome užsienyje ir atsivėžėm savo

viziją, tam tikrus tikslus, kurių norime siekti dėl Lietuvos – mes norime jai atiduoti save ir savo patirtį, pasiimti geriausią iš užsienio ir tai pritaikyti Lietuvoje. Prieš dešimt metų „Sugrįžus“ susikūrė tam, kad padėtų vienas kitam. Dabar mes susitinkam ir bendraujam – esame tie žmonės, kurie kartu leidžia laiką. Pastebim, kad Lietuvoje dar trūksta bendruomeniškumo ir buvimo kartu. Mūsų organizacijos vienas iš tikslų yra susiburti į bendruomenę ir joje dalintis savo patirtimi“.

Pasak lietuvių, šiandien žmonių grįžimas yra individualus dalykas – galima gyventi užsienyje ir fiziškai nesugrįžti, bet tuo pačiu galima daug ką padaryti dėl Lietuvos.

– 3 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

Vytauto K. Jonyno kūryba Amerikoje – 8 psl.

Ilgas kelias į gimtuosius namus – 12 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Kun. Pranciškus su vaikais, priimančiais Pirmąją Komuniją.

Jono Duncijos nuotr.

Pirmas susitikimas įsimintina diena vaikams ir jų tėveliams

Lietuvių patarlė perspėja, kad „derliumi džiaugtis ir viščiukus skačiuoti reikia rudenį“, bet šebint balandžio 30 dieną į lietuvišką Šv. Petro ir

Povilo, Elizabeth, NJ parapiją skubancias šeimas, negalėjai nesidžiaugti pasiekimais. Po dvejų metų sunkaus ir intensyvaus darbo, bandant kuo geriau pažinti Kristų, kaip Dievą, draugą, mokytoją, globėją... Elizabeth apylinkių lietuviukai ir lietuvaits skubėjo pirmą kartą savo gyvenime susitikti su Kristumi.

– 4 psl.

Kažkodėl žmonės, turintys gerą širdį, stengiasi tai nuo kitų nuslėpti – Gianni Rodari

Šventę vainikavo vaišės.

Sigitos Karaliūtės-Kubilienės ir Alvydo Stričkos nuotraukos

Susitikime – LGUVO prezidentas E. Atkočiūnas (k.), valdybos narys T. Kubilius, rašytojas A. Užkalnis, Amerikos lietuvis D. Udrys ir prof. D. Matulis.

Iš emigracijos grįžę lietuviai minėjo organizacijos „Sugrįžus“ dešimtmetį

Atkelta iš 1 psl.

Grįžta dėl įvairių priežasčių

LGUVO prezidentas Edmundas Atkočiūnas, svečiams pristatydamas organizaciją ir jos narius, sakė, kad žmonės į Lietuvą sugrįžta dėl labai įvairių priežasčių. „Paklausus, kodėl kiti negrįžta, vėl galime atsakyti, kad lemia moralinės, psichologinės, ekonominės ar kitos priežastys. Mes esame pilietiški ir grįžę savo įgytą praktiką stengiamės pritaikyti Lietuvoje, o kartu dalyvaujame įvairiose visuomeninėse akcijose, organizuojame kultūrinio gyvenimo vakarus. Visuomet tarp mūsų yra gera atmosfera, susirinkę geri žmonės ir džiaugiamės, kad pritraukiam įvairių žmonių. Mes laukiame kiekvieno, sugrįžtančio iš užsienio“.

Organizacijos vadovas, dėkodamas atėjusiems, kartu pasveikino ir padėką išreiškė vienam iš organizacijos įkūrėjų – Mindaugui Kazlauskui, kuris dar būdamas Čikagoje sugalvojo, kad sugrįžę lietuviai turėtų tradiciją susiburti. Grįžęs jis taip ir padarė: „Palikdami Lietuvą mes labai nutrūkome nuo savo vaikystės draugų. Susitinkam, bet nebėra tokių ryšių, kokie yra tarp mūsų 'sugrįžėlių' – mes turime šito gyvenimo patirtį ir mes lengviau ją dalinamės vienas su kitu“.

Vienas iš organizacijos įkūrėjų biochemikas prof. Daumantas Matulis, žinių ir patirties sėmėsis JAV, prisimindamas pirmuosius „Sugrįžus“ gyvavimo metus, kalbėjo: „Iš pradžių svarstėm, kas turėtų veikti – organizacija ar klubas. Kodėl svarstėm? Todėl, kad organizacija žmones gali atstumti, nes, atrodo, kad ji veikia labai oficialiai. Tačiau mes ją kūrėm nesiekdami jokios naudos – tik džiaugėmės, jei prie jos kas nors prisijungdavo ir bendraudavo. Yra žmonių, kurie ateina į šią organizaciją, apsižvalgo ir po kurio laiko dingsta. Tačiau džiaugiuos, kad yra žmonių branduolys, kuris daug ką joje koordinuoja ir dėl jos dirba“.

„Jeigu norime kažką atnešti į savo šalį, jeigu norime padėti jai augti ir pasiekti tokį valstybės lygį, kur mums teko gyventi užsienyje, mes sugrįžę turime jai padėti. Juo labiau, čia yra puiki vieta ir kūrybai, ir gyvenimui. Aš labai norėčiau, kad kitą LGUVO šventę dar po dešimties metų organizuotų kiti lietuviai, kurie taip pat norėtų tai daryti. Jeigu yra aktyvistų, mes mielai tokius asmenis kviečiame dalintis savo patirtimi“, – ragino D. Matulis.

Emigracija – asmeninis žmogaus pasirinkimas

Susitikime dalyvavęs žurnalistas ir rašytojas Andrius Užkalnis, prisimindamas savo grįžimo iš Jungtinės Karalystės į Lietuvą istoriją ir kreipdamasis į LGUVO narius, pabrėžė, kad grįždamas iš emigracijos žmogus ilgiau svarsto, dėl savo sprendimo ilgiau abejoja nei išvykdamas, nes jaučia atsakomybę ne tik prieš save. „Emigracija ir sugrįžimas iš jos visada yra asmeninis žmogaus pasirinkimas. Už pasirinkimą ir jo pasekmes jis atsako prieš save, o kartu ir savo artimuosius, nes sprendimas

jiems visiems turi pasekmes. Tačiau visi turime suvokti, kad jį visų pirma turime padaryti sau“.

„Jau sakiau ir galiu pakartoti, kad grįžtantys žmonės tikrai išgirsta tokį grįžimo įvertinimą: praeis keleri metai, ir baigsis tavo santaupos. Tu apie Lietuvą nieko nežinai, nes į ją dabar atvažiuoji tik atostogų metu, kai esi pertekęs svarų ar dolerių, ir tau Lietuva atrodo kaip rojus. Tačiau ji tikrai nėra tai, ką tu įsivaizduoji“. Aš buvau šokių meilė, grįždamas ir matydamas, kaip stengiasi atkalbėti mane nuo to, ką mes patys nusprendėme padaryti, lyg šis sprendimas ir taip būtų paprastas, – pasakojo A. Užkalnis. – Tačiau pripažįstu, kad grįžimo sprendimas visada yra sunkus, nes jis susijęs su daugybe praktinių aspektų ir psichologinių netikrumų, į kuriuos atsakymų turbūt ir nėra. Kai esi tokioje sudėtingoje situacijoje, kai tau ne tik nepasako tikrų atsakymų, būna tik sunkiau...“

Kalbėdamas žurnalistas kreipėsi ir į pačius LGUVO narius: „Jūsų užsiėmimai skirtingi, jūsų aplankytos šalys skirtingos, bet per tą psichologinį sprendimą esate perėjęs kiekvienas. Todėl grįžimo problema yra ne praktiniuose dalykuose. Psichologinis spaudimas ir abejonės dėl savo pasirinkimo yra didžiausios kliūtys, kurias įveikti ir padeda tokie kaip šis ar kitas LGUVO susitikimas“.

„Man atrodo, kad LGUVO 'Sugrįžus' daugiau atlieka psichologinę pagalbą, – sakė svečias. – Kai yra bendraminčių ratas, kai žmonės dalijasi panašia savo patirtimi, kai jie turi kam pasipasakoti, tada svarstanciam žmogui pasidaro truputį drąsiau ir lengviau. Žmogus į susitikimus ateina tam, kad išgirstų, jog ne jam vienam yra sunku, kad ir kiti turėjo įveikti tas pačias kliūties. Tai yra labai kilni misija – sudaryti žmonėms galimybę išsikalbėti, nes nėra lengva bet kam pasipasakoti“.

Amerikos lietuvis gyvena Lietuvoje

Organizacijos dešimtmečio minėjime taip pat dalyvavo Lietuvoje gyvenantis Amerikos lietuvis VšĮ „GO Vilnius“ direktorius Darius Udrys, Amerikos lietuvis Robertas Kupstas, krašto apsaugos viceministras Gedrimas Jeglinskas, „Globalius Lietuvos lyderiai“ projektų vadovė Lina Dusevičienė ir kiti svečiai.

Darius Udrys, pakviestas pasidalinti savo patirtimi, sakė, kad visuomet yra miela būti lietuviu. „Kai augau, man lietuvių bendruomenės buvo labai mažos. Todėl kartais būdavo sunku suderinti tai, kas yra lietuviška, ir tai, kas amerikietiška. Tačiau mane domino ta priešprieša ir kaip ją suderinti – vis labiau norėjau tai suprasti, – pasakojo Amerikos lietuvis. – Mums, gimusiems ir augusiems JAV, Lietuva kartais pristatydavo kitokią, nei ji būdavo iš tikrųjų. Gal dėl to, kad lietuviai ją įsivaizduodavo tokią,

kokia ji buvo, kai ją paliko. Ne visi ir sugrįžo, kai ją pamatė po nepriklausomybės atkūrimo, nes ją visuomet matė tokią, apie kurią pasakodavo močiutė ir kiti, kurie buvo priversti bėgti iš jos“. Paklaustas, ar ilgam atvažiuo į Lietuvą, Darius Udrys, kaip daugelis, lakoniškai atsakė, kad kol kas to nežino.

LGUVO „Sugrįžus“ istorija

Jungtinėse Amerikos Valstijose gyvenę ir mokęsi lietuviai pirmą kartą susitiko 2006 m. rugpjūčio mėnesį. Kilus idėjai susiburti į organizaciją arba klubą, 2007 m. vasario mėn. 1 d. buvo pasirašyta Steigimo sutartis ir įvyko Steigiamasis lietuvių, gyvenusių Amerikoje, visuomeninės organizacijos „Sugrįžus“ susirinkimas. 2009 m. sausio 31 d. Visuotinio susirinkimo sprendimu nutarta organizacijos pavadinimą keisti į Lietuvių, gyvenusių užsienyje, visuomeninę organizaciją (LGUVO) „Sugrįžus“, kurios

Prof. D. Matulio pranešimas.

įstatatai buvo patvirtinti Visuotiniame narių susirinkime 2011 m. sausio 29 d.

„Sugrįžus“ nariai, laikydamiesi tradicijų ir nuolat susitikdami, siekia įgyvendinti iškeltus pagrindinius LGUVO tikslus ir uždavinius. Suteikdami žinių apie organizaciją ir jos veiklą, jie įvairiomis priemonėmis visuomenę informuoja tiek apie LGUVO, tiek emigracijos ir kt. klausimais.

LGUVO „Sugrįžus“ palaiko ryšį ir lietuvių emigracijos klausimais, bendradarbiauja su Pasaulio Lietuvių Bendruomene, jos vadovybė ir atstovybė Lietuvoje. Organizuojant diskusijas vyksta susitikimai su LR Seimo nariais, Vyriausybės ir Prezidentūros atstovais, išlaikant ryšį su JAV organizuojami renginiai su JAV ambasadoriumi, ambasados atstovais.

„Sugrįžus“ nuolat rengia kultūrinius, visuomeninius ir savišvietos projektus, dalyvauja bendruose projektuose su kitomis visuomeninėmis, valstybinėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, organizuoja įvairias labdaros ir paramos akcijas, švarinimosi talkas ir pan.